

H. C. Andersen

Sikken voldsom trængsel og alarm,

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare, under indkøbspris.
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris!

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttes med begejstret sind.
Børnene, de hoppe rask af sted,
bedstefader, han er også med;
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang.

Juleaften, oh hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bageren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad;
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
jul, jul, jul, jul, jul, jul,

den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul, jul
den skal også vide, det er jul.

Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidlig op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke dur
thi så får man sig en lille lur!
lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur,
lur, lur, lur, lur, lur, lur
thi så får man sig en lille lur.

Du, som skænkte os den skønne
fest,
hvad der båder os, det ved du bedst.
dog har jeg det håb, at før jeg dør
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, - thi den er falsk og hul,
-
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul
rør blot ikke ved min gamle jul!

Grundtvig, N.F.S.

Det kimer nu til julefest,

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårgaver: fryd og fred.

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunger under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder hører nyt fra Gud!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådesbud!

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol!

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og himmeldåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

Kom, Jesus, vær min hyttegæst,
hold selv i os din julefest,
da skal med Davidsharpens klang
dig takke højt vor nytårssang!

Grundtvig, N.F.S.

Dejlig er den himmel blå

Dejlig er den himmel blå
lyst det er at se derpå
hvor de gyldne stjerner blinke
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat
hver en stjerne glimted mat
men med et, der blev at skue
en så klar på himlens bue
som en lille stjernesol,
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid
var det sagn fra gamle dage
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede
for den konge at tilbede
som var født i samme stund,

som var født i samme stund.
De ham fandt i Davids hjem
de ham fandt i Betlehem,
uden spir og kongekrone
dér kun sad en fattig kone
vugged barnet i sit skød,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til Vorherre Kristus hen
vi har og en ledestjerne
og når vi den følge gerne,
komme vi til Jesus Krist,
komme vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddomsord det klare
som han os lod åbenbare
till at lyse på vor jord,
till at lyse på vor jord.

Grundtvig, N.F.S.

Et barn er født i Betlehem

Et barn er født i Betlehem
Betlehem
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, Halleluja

En fattig jomfru sad i løn,
og fødte himlens kongesøn.
Halleluja, Halleluja

Han lagdes i et krybberum,
Guds engle sang med fryd derom.
Halleluja, Halleluja

Og østen vise ofred dér,
guld røgelse og myrra skær.
Halleluja, Halleluja

Forvunden er nu al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja, Halleluja

Guds kære børn vi blev på ny,
skal holde jul i himmelby.
Halleluja, Halleluja

På stjernetæpper lyseblå,
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja, Halleluja

Guds engle dér os lære brat,
at synge, som de sang i nat.
Halleluja, Halleluja

Da vorde engle vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja, Halleluja

Ham være pris til evig tid
for frelser bold og broder blid!
Halleluja, Halleluja

B. S. Ingemann

Dejlig er jorden

Dejlig er jorden
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælenes pilgrimsgang.
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang!

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang
aldrig forstummer
toner fra himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder,
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
menneske, fryd dig:
os er en evig frelser fød!

B. S. Ingemann

Julen har bragt velsignet bud.

Julen har bragt velsignet bud.
Nu glædes gamle og unge:
Hvad englens sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste.
Det barn, som sig glæder fromt og
kønt,
skal aldrig den glæde miste.

Glæden er jordens gæst i dag
med himmelkongen den lille.
Du fattige spurv! Flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og paradisesvejen funden.

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer,
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

B. S. Ingemann

Glade jul, dejlige jul,

Glade jul, dejlige jul,
engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med paradigrønt,
hvor de ser, hvad for Gud er kønt,
lønlige blandt os de går,
lønlige blandt os de går!

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang,
evig er englenes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunger om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang,
salig er englenes sang.

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå;
fryd dig, hver sjæl, han har frelst,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

Peter Faber

Højt for træets grønne top

Højt for træets grønne top
stråler juleglansen
spillemand, spil lystigt op
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet!

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger
hver gang han den kommer nær
vil han ikke længere.
Hvad du ønsker, skal du få
når jeg blot kan stole på
at du ej vil tromme
før min sang er omme.

Anna, hun har ingen ro
før hun får sin pakke
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du blir mig alt for dyr
men da du så propt syr
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik.
Du er stærk og du har mod
du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt
Børn, I skylder ham respekt
vid, det er en ære,
Dannebrog at bære.

O, hvor er den blød og rar
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte, hun kan være stolt
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.

Børn, nu er jeg bleven træt
og I får ej mere.
Moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Vær velkommen, Herrens år

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Julenat, da vor Herre blev født,
da tændte sig lyset i mørkets skød.
Velkommen, nytår, og velkommen
her!
Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid.
Påskemorgen, da Herren opstod,
da livstræet fæsted i graven rod.
Velkommen, nytår, og velkommen
her!
Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Pinsedag, da Guds ånd kom herved,
da nedsteg Guds kraft til vor skrøbe-
lighed.
Velkommen, nytår, og velkommen
her!
Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Herrens år med vor Guds velbehag
nu bringer os glæde hver Herrens
dag.
Velkommen, nytår, og velkommen
her!

Juletræet med sin pynt

Juletræet med sin pynt venter på vi får begyndt.

Aldrig har det vær't så grønt, aldrig har det vær't så kønt.

Og fra selve himlen gled vist den store stjerne ned.

Hjerter klippet med en saks af den fingernemme slags.

Kræmmerhus med krøllet hank, som så let får en skavank.

Kurve, kugler, fugle, flag...op og ned og for og bag...

Alle vegne ud og ind glimmer edderkoppespind....

Mon der ikke bor en spurv her i denne lille kurv?

Kræmmerhus med nødder i er gran-giv'lig kogleri.

Juletræet på besøg hilser os fra eg og bøg

Med besked derude fra at det lysner dag for dag,

Og at solen fra sit skjul ønsker os en glæd'lig jul.

Søren Banjomus.

Skillema- dinke-dinke-du, skillema- dinke-du

hør på Søren Banjomus, han spiller nemlig nu.

Skillema-dinke-dinke-du, skillema- dinke-du

kom og syng, og dans med os det syn' s vi at i sku' .

Vi glæder os til juleaften, så bli' r træet tændt

og vi får fine julegaver, ih hvor er vi spændt.

Skillema-dinke-dinke-du, skillema- dinke-du

bar' det altså snart var jul.

På loftet sidder nissen, ham i ved der er så sød

han er så mæt, for han har spist et stort fad julegrød.

Nu sidder han i stolen, og snorker som en bjørn

og drømmer om de gaver han skal gi' til julens børn.

Og Lurifax, hans kat, som altid er så fræk så fræk

den drømmer sødt om røget sild med flødeovertræk.

Så pusler det og pludselig fra musehullet klang

en munter lille banjosang.

Skillema-dinke-dinke-du, skillema
.....

Kom med sa' Søren Banjomus , de sover begge to
nu skal vi lave skæg JU-HU skreg musene og lo

og frem fra musehullet mødte store mus og små

ja selv den aller mindste mus som kan nok kunne gå.

Og Lurifax og nissefar , de dansede en vals

og lille Tim bandt nissens skæg i missekattens hals

og mens de slæbte bort med ost og julelækkeri

så nynnede de denne lille melodi.

Skillema-dinke-dinke-du, skillema- dinke-du.

Bar' det altså snart var jul, ka' ikke vente

bar' det altså snart var jul

På loftet sidder nissen...

På loftet sidder nissen med sin julegrød,

sin julegrød, så god og sød,

han nikker, og han spiser, og han er så glad,

for julegrød er hans bedste mad.

Men rundt omkring står alle de små rotter,

og de skotter, og de skotter:

"Vi vil så gerne ha' lidt jule godter".

Og de danser, danser rundt i ring.

Men nissefar han truer med sin store ske:

"Vil i nu se at komme væk,

for jeg vil ha' min julegrød i ro og fred,

og ingen, ingen vil jeg dele med."

Men rotterne de hopper og de danser,

og de svinser, og de svanser,

de kikker efter grøden, og de standser,

og de står om nissen tæt i ring.

Men nissefar han er en lille hidsig-prop,

og med sin krop han gør et hop:

"Jeg henter katten hvis i ikke holder op;

når katten kommer skal det nok bli' stop." så bliver alle rotterne så bange,

Å, så bangb, å så bange,

de vender sig og danser et par gange,

e'n, to, tre, så er de væk.

Alle men' sker er nu så glade

Alle men' sker er nu så glade
alle men' sker danser og synger og
det er fordi:

Det er jul, det er jul lad os danse
rundt i ring, rundt om træet, rundt
om træet, fuldt af julestads og lys,
åh, her lugter godt af gran,
det er dejligt det er jul,
under træet er der pakker gemt til
os.

Alle men' sker har nu bagt kager,
brune kager, klejner og kranse, og
det er fordi.....

Alle har nu klippet og klisteret,
kræmmerhuse, kurve og hjerter, og
det er fordi.....

Vi har været på jule udstilling,
der var både tolde og nisser, og der
er fordi.

Vi har været i mange butikker,
og har købt for alle vores penge, og
der er fordi

Noén har været i Tyskland og købe,
billig chokolade og nødder, og det
er fordi.

Vi får masser af mad juleaften,
nisseøl og risengrød med smørklat,
og det er fordi

Flæskesteg med brun sovs og rød-
kål, nødder, marcipan og rosiner, og
det er fordi.....

Julemanden Kyssede mor

Julen kommer før end vi veet.
Lille Peter gemmer på en julehem'
lighed,
men lidt må han fortælle, sådan er jo
nemlig børn
og derfor hvisker Peter til sin gamle
teddybjørn:

Jeg så julemanden kysse mor
i går aftes i den mørke gang!
Jeg selv var lagt i seng som en lille
artig dreng
men døren stod på klem og ud af
dynerne jeg sprang.
så så jeg julemanden kysse mor' .
Hun blev ikke vred nej ikke spor,
men ih, hvor far dog havde leet,
hvis han havde stå' t og set,
julemanden sådan kysse mor!

Længe stod de sammen, de to,
mor trak ned i julemandens vams
imens hun lo,
hun sa' han var ukendelig, men sikke
noget præk,
jeg kendte ham da lige med det
samme på hans skæg.
Jeg så julemanden.....

Rudolf med den røde tud.

Der er dådyr, og rådyr, og tusinde
smådyr. Elsdyr og pelsdyr, og så er
der todgy' r.
Men min øjesten, det var Rudolf
som var en ren.
Kender i den om Rudolf, Rudolf
med den røde tud.
Han var et gammelt rensdyr, som så
højt mærkværdig ud.
Alle de andre rensdyr, lo så Rudolf
han blev flov
over sin røde næse det var ikke spor
af sjov.
Men en tåget julenat , julenissen
skreg:
Jeg kan ikke finde vej Rudolf kom
og lys for mig.
Og i ka' tro at Rudolfs næse lyste
som et fyr
skål for de røde næser, Dejligt jule-
eventyr.

Nu er det jul igen...

Nu' er det jul igen,
Og nu er det jul igen
Og julen varer li' til påske
Det' er ikke sandt,
Det' er ikke sandt,
For ind imellem kommer fasten.

*(Her danser vi en sjov dans, hånd i
hånd i kæde danser vi gennem hele
huset, mens vi synger igen og igen).*

Santa Lucia.....

Nu bæres lyset frem

Nu bæres lyset frem
Stolt på din krone
Rundt om i hus og hjem
Sangen skal tone
Nu på Lucia-dag
Hilser vort vennelag
Santa Lucia, Santa Lucia.

Her ved vor ønskefest
Sangen skal klinge.
Gaver til hver en gæst
Glad vil du bringe.
Skænk os af lykkens væld
Lige til livets kvæld,
Santa Lucia, Santa Lucia.

